

Λενέτα Στράνη

ΑΓΟΝΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΑΚΙΝΗΤΟΣ ΠΛΟΥΣ

Μπροστά στὸ φόβο
ἐνδεχόμενου κατακλυσμοῦ
ὅ,τι ἀκριβὸ φροντίζει νὰ
τὸ διασώσει· ἔρωτες

συναντήσεις περιπάτους
ἀστροφεγγιές λιακάδες
δάκρυα. Ἐνα δωμάτιο
τσιμεντένιο ἢ κιβωτὸς

γύρω ἀπ' τὴν πλώρη
καγκελόφραχτος ἐξώστης
Πλέει μαζί της σὲ πελάγη
ἀκινήσιας μὲ γλάρους

Πλαστικούς στὸ ἀκρόπρωρο

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Χρόνο τὸ χρόνο ἀποσύρονται
οἱ ἀποδημητικοί· δὲν ταξιδεύουν
στὴ Βαγδάτη καὶ τὴ Βαβυλώνα
Στὰ χθαμαλὰ τοῦ βίου ἐνδημοῦν

διασκεδάζοντας τὴν πείνα τους
μὲ ξεκηπίδια. Ἐνίοτε ἀνηφορίζουν
σὲ λοφίσκους γιὰ νὰ πετάξουν
τὴν ψυχὴ τους χαρταετό. Πῶς

ἀγωνίζεται νὰ τοὺς ξεφύγει
ἀπ' τὴν καλούμπα προτοῦ ἢ ἄπνοια
τὴ ρίζει σὲ ξερόκλαδα

Η ΑΝΑΣΚΑΦΗ

Ἐσκαβαν στὸν ἔρειπιώνα τους
κι ἐπιμελῶς ἀνέσυραν τὰ
εὐρήματα στὴν ἐπιφάνεια
Λέξεις κομμάτια ραγισμένες

ὑποσχέσεις πῆλινα στέγαστρα
τῆς παρελθούσης εὐτυχίας τους
Προσηλωμένοι μὲ εὐλάβεια στὰ
περασμένα προχώρησαν σὲ

ἐργασίες συντήρησης. Σήμερα
συμβιώνουν μὲ τὰ θραύσματα

Ὡς φύλακες θεματικοῦ μουσείου

ΔΕΣΜΟΙ ΑΚΑΤΑΛΥΤΟΙ

Οἱ πνέοντες ἄνεμοι τοὺς
ἀπομάκρυναν σιγὰ σιγὰ
σχεδὸν ἀόρατος ὁ ἕνας
ἀπ' τὸν ἄλλον. Ἀνάμεσά τους

ἐπεκτείνεται ἡ πόλη· μπάντες
φωνές σκουπίδια θόρυβος
Τὸ βλέμμα ὅμως παραμένει
ἔνωμένο – κλωστή ἀδιόρατη

ἀπὸ μετάξι ἀνθεκτικό. Τὴ
μέρα χάνεται στοῦ νέφους
τὸν κονιορτὸ καὶ ἰριδίζει

Μὲ πανσέληνο τὶς νύχτες